

[Alfred Jensen.]

at Arbejderne gaar i elendigt Tøj, at der er Lap paa Lap, og det er ikke alene, fordi der er begrænsede Mængder af Tøj til Raadighed, men ogsaa fordi Indtægten ikke slaar til til Indkøb af Tøj. Og paa samme Maade som det er med Arbejdstøjet, er det med Sengetøjet, Linned, Haandklæder, Viskestykker. Gaa hjem til Arbejderne, saa vil man se, at det hele er i Laser og Pjalter, og det er ikke, fordi man ikke har Mulighed for inden for Rationen at købe mere, men fordi Indtægten simpelt hen ikke rækker til. Der tales saa meget om Humøret og Deltagelse i Genopbygningen, og man bør betænke sig mere end to Gange, inden man lægger nye Skatter paa denne Del af Befolkningen.

Jeg ved vel, man vil sige, at for de laveste Indtægtsgrupper bliver det kun 20—30 Kr. om Aaret, men det er maaske netop disse 20—30 Kr., som skal bruges til en Beklædningsdel til et af Børnene, og dette Indkøb maa saa udskydes. Og det netop om Vinteren! Jeg synes, det er et meget uheldigt Tidspunkt at komme med et saadant Forslag paa, lige op til Jul. Vi kan vist let blive enige om, at det for disse Indtægtsgrupper ikke er nødvendigt med nogen Indskrænkning. Her er der Brug for Skattelettelse, og her er der Brug for Forhøjelser.

Der findes derimod andre Kredse i Samfundet, som bedre er i Stand til at bære Byrderne. Jeg har nok hørt det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Beklagelse over, hvorledes de velhavende i Landet er stillet. Ja, der var ifølge hans Opgørelse ikke særlig mange af dem, og de, der var, var ikke særlig rige. Jeg husker vist ikke meget fejl, naar jeg mener, jeg har hørt, at A. P. Møller figurerer som Verdens femterigeste Mand. Det tyder dog ikke paa, at Rigdommen hos vore Velhavere staar tilbage for Rigdommen hos Velhavere i andre Lande. Jeg skulde tro, at de Mennesker, der har presset Priserne op paa Luksusbiler og Biler i det hele taget, de, der har presset Priserne op paa Byggematerialer, saa der virkelig er Tale om Sortbørspriser, netop befinder sig i den Del af Befolkningen, som man almindeligvis betegner som Velhavere. Det maa være her man lægger de forøgede Skattebyrder, for disse Kredse har Evne til at betale. Det er almindeligt kendt, at man i de jævne Lag af Befolkningen kritiserer Eengangsskatten, og det er rigtigt, at de Kredse blev favoriseret i denne Omgang til Trods for, at mange af dem tjente tykt paa Krigen i den Periode, hvor Befolkningen fik sit

Forbrug indskrænket og levede under yderst vanskelige Kaar.

Hvad angaar Beskatningen af de ugifte, finder jeg den særdeles haard. Man fristes til at sige, at det, den tidligere Finansminister ikke fik gennemført, forsøger man nu paa anden Maade at luske igennem.

Hvis der ikke sker en Ændring i Retning af det, jeg har skitseret, kan vi ikke medvirke til Forslagets Gennemførelse. Hvis man derimod paa Grundlag af det, jeg her har sagt, kan naa frem til en Ændring af Forslaget, saa det virkelig bliver de rige, der kommer til at betale, stiller Forholdet sig naturligvis anderledes. Jeg vil i Overensstemmelse med de kritiske Bemærkninger, jeg har fremsat, sige, at vi ønsker at faa Bundgrænsen hævet til 15 000 Kr. Provenuet behøver ikke af den Grund at blive mindre. Man kan nemlig forhøje de 10 pCt. til 20 pCt., og jeg mener, det vil være hensigtsmæssigt og rimeligt, at der i samme Forbindelse sker en Sænkning af Skatten paa 10 pCt. for alle Skatteydere, der har en Indtægt under 10 000 Kr. Jeg ved, det koster Penge, men de maa kunne indvindes paa anden Maade.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller var meget øm over Selskabsbeskatningen. Her vil jeg erindre om, at det for et lille Aarstid siden af „Dansk Arbejde“, tror jeg, det var, blev slaaet fast, at Selskabsskatten i Danmark ikke var mere end 50 pCt. af Selskabsskatten andre Steder. Det tyder dog paa, at en Forhøjelse vil være mulig. De store Udbytter paa sidste Aars Regnskaber viser ogsaa, at ikke alle Skattemuligheder paa dette Omraade er udtømt, og endelig har vi jo Eengangsskatten, der ikke blev det, som Professorudvalget havde fremsat Forslag om, ikke blev det, som Regeringspartiet ønskede, og heller ikke det, som vi andre havde forventet. Her kan der ogsaa ske en ekstra Paaligning, f. Eks. af en 20 Procents Afgift af det, der er blevet betalt i Eengangsskat. Gaar man den Vej, vil der komme rigeligt med Midler, og det maa være det, der er i Overensstemmelse med det store Flerparts Opfattelse og Interesser.

Jeg vil i Modsætning til flere ærede Ordførere udtale min Tilfredshed med, at det i § 7 er fastslaaet, at denne Skat, som jeg forudsætter, vi faar en fornuftig Ordning paa, ikke kan fradrages i de kommende Opgørelser af Aarsindtægten, men dette lille Gode kan ikke sikre vor Medvirken. Sker der ikke en Ændring paa afgørende Omraader, skal man ikke regne med, at vi vil give Skatte-skruen en ekstra Omdrejning for den mindre-bemidlede Del af Befolkningen.